

TONEEL

ACHTERKANT

Achterkant door De Warme Winkel. Concept/spel Vincent Rietveld, Ward Weemhoff; eindregie Marien Jongewaard. Stadsschouwburg Amsterdam (achterkant), 25/8.

Hier t/m 21/9, zie: dewarmewinkel.nl Voor instructies:

06-45359284

een heel goed idee dat al even goed is uitgevoerd.

Geleidelijk vult de grote zaal van de Stadsschouwburg Amsterdam zich met premièrepubliek en wordt het bekende verwachtingsvolle geroezemoes hoorbaar tot ver achter het toneel. Nog maar een aantal minuten te gaan en de acteurs van Toneelgroep Amsterdam zullen opkomen voor *Lange dagreis naar de nacht* van de Amerikaanse toneelschrijver Eugene O'Neill. De spanning stijgt.

Maar aan de achterkant van die voorstelling is de voorstelling *Achterkant* dan al even bezig. Het publiek is binnengekomen, niet langs het rode pluche en de kristallen luchters, maar via nauwe betonnen gangetjes en de goederenlift. Daar waar de toeschouwer normaliter niet komt, speelt acteurscollectief De Warme Winkel zijn stuk: over de achterkant van het toneelbedrijf, letterlijk en figuurlijk. En dat blijkt een heel goed idee, dat al even goed is uitgewerkt.

Eerst nog wordt de aandacht vooral getrokken door de ongewone kijk op de schouwburgzaal en de acteurs van Toneelgroep Amsterdam, die je dus veelal op de rug ziet; door een raam in de speelruimte is

de Stadsschouwburg als het ware het decor van *Achterkant*. Maar haast ongemerkt snel ga je mee met de personages van Ward Weemhoff en Vincent Rietveld van De Warme Winkel.

Zij komen op als ondersteunend theatermedewerkers, die in de achtergrond de boel in de gaten houden via diverse tv-schermen; ze zetten een kop koffie, mopperen een potje, grappen wat en becommentariëren de voorstelling van de collega's in de grote zaal. Is dat aanvankelijk vooral vaak lekker melig, langzaam maar zeker krijgt een en ander meer dimensie, worden de teksten steviger.

Over theater gaat het, zoals dat aan 'de voorkant' ook ter sprake komt, over opkomst en afgang, over jaloezie en spijt, over interpreteren, corrumpen, verleiden. Soms in een abstract betoog, en soms fijn vilein direct, over regisseurs, collega's met naam en toenaam, over kritiek, over succes, ijdelheid, schoonheid, waarachtigheid en clichés – en op dusdanig universele toon en wijze dat het niet puur voor theaterwereldgenijden is.

Een uurtje of vier denderen ze door, daar aan de achterkant van het podium, non-stop; als er in de grote zaal even wordt gepauzeerd, krijgen wij een fraaie, nu woordenloze performance gepresenteerd. Zo is *Achterkant* afwisselend geestig, ontroerend en vaak verrassend, tot onverwachte gasten en het bijzondere slotstuk aan toe.

Karin Veraart